

IN MEMORIAM

Zelfportret van Hendrik Keuleers (2 maart 1931 – 14 juli 2019)

Hendrik was meer dan 'n speciale: Flamingant, francmaçon, communist, anarchist, stalinist (hij vond bvb. dat de Chinezen in '89 niet genoeg in de massa hadden geschoten...) en dieren- of beter gezegd hondenaanbidder. Ik leerde hem midden de jaren '70 kennen toen hij zijn kaas- en wijnzaak De tap en de tepel in het Gentse Gewad opstartte. De zaak werd wereldberoemd. Hij ging overigens zijn materiaal persoonlijk in Frankrijk halen. Hij moet ook zowat de eerste sponsor van Meervoud en zijn voorganger(s) zijn geweest... Begin 2009 schreef ik een stukje over hem in Vlaamse Hoop, een lokaal blaadje. Ik vond de tekst niet terug op mijn PC maar wel een reactie van Hendrik zelf, die we hier laten volgen:

Joost VANDOMMELE

Een geval van vadermoord (Freud) 1931-1944

Mijn vader was zo franskiljons dat hij de naam van zijn vader verfranste: Henri i.p.v. Hendricus.

Twee: hij was kapitalistisch zonder kapitaal (ik had het opgegeten, zei hij).

Drie: hij was een nieuwe gelovige van de moderne godsdienst: de voetbal.

Zo werd ik automatisch flamingant, kommunist en heretisch: eigen keuze geleid door de sterren.

Als doorsnee-Belg werd ik zeer traag wakker in een slaapstad (nu heet dat winkel-wandelstad).

Zoals elk dier begon ik met niets te weten. In mijn achterbuurt van Halle (niet an der Saale maar aan de Zenne, de Brusselse riool) was de tegenstander niet het fascisme, maar Duitsland, eerste vergissing. Brecht was nog ver.

Probeer u in te beelden, lezer vandaag, wat vier jaar angstig wachten op bevrijding is. Stel u voor: we weenden van gekte toen de Engelse kamions uit de Edingse steenweg binnenreden in Halle: in mijn leven de eerste Grote Dag.

En toen kwamen de lang verhoopte USA-films: eine große Scheiße: toen was begonnen wat de kapitalisten het kommunisme ver-

Hendrik Keuleers in zijn wereldberoemde schenkhuis 'de Tap en de Tepel'

wijten: de universele gelijkschakeling: iedereen vreet vrijwillig music-hall met cola.

Wij, kinderen van Socrates

Les temps qui passent

Zonder masochist te zijn, hebben wij toch de moeilijkheden gezocht, zoals de vijand zegt. In de slaapstad Halle, niet aan de Saale, geboren, zat ik al in de oppositie zonder het te weten: tegen de almachtige Kerk. Mijn eerste politieke schooluitstap met E.H. Coene van de Staatsmiddelbare School naar 'de rots van Marche les Dames'.

Het is maar om te zeggen hoe laag we zaten.

We leerden ook een schabouwelijk Frans in de nochtans faciliteiten-school-Ecole Moyenne. In het Atheneum Brussel Eikstraat gearriveerd, werd ons boere-Frans uitgelachen. We pasten ons aan en leerden goed Brussels Frans. Met Racine. Dat was rond 1947. De leraar Latijn kende geen Nederlands maar was gedropt in de Staatsschool als vluchtdeur omdat hij zich verbrand had. De leraar Frans zei ons (citaat): "Slaap maar, op voorwaarde dat ge uw ogen toe houdt". De leraar Engels (Indestege, Davidsfonds) was er bijna nooit: hij had een Europese (CVP-) opdracht in Firenze en liet ons door onbekwame studenten een Chinees dialect leren. De leraar Duits, Merx (≠ Marx) had leraar gekozen omdat hij

lui was en Duits because fascist (jaren '30). De officiële school als vuilbak van de zgn. 'vrije' (waarvan) school. Er war Lehrer ohne h: Lerer. Onze leraar godsdienst was E.H. Théophile Quoidbach, halve gare en hele Leopoldist.

Lang daarna in 1980 of '90, kwam op het atheneum Koekelberg uit het H. Hartkollege een pastoor gedropt die wegens diefstal was afgestoten. Zijn opvolgster, godsdienstlerares dus, wist niet wat a) Opus dei was, noch b) bevrijdingsteologie. Vecht maar eens tegen zo'n gummibal.

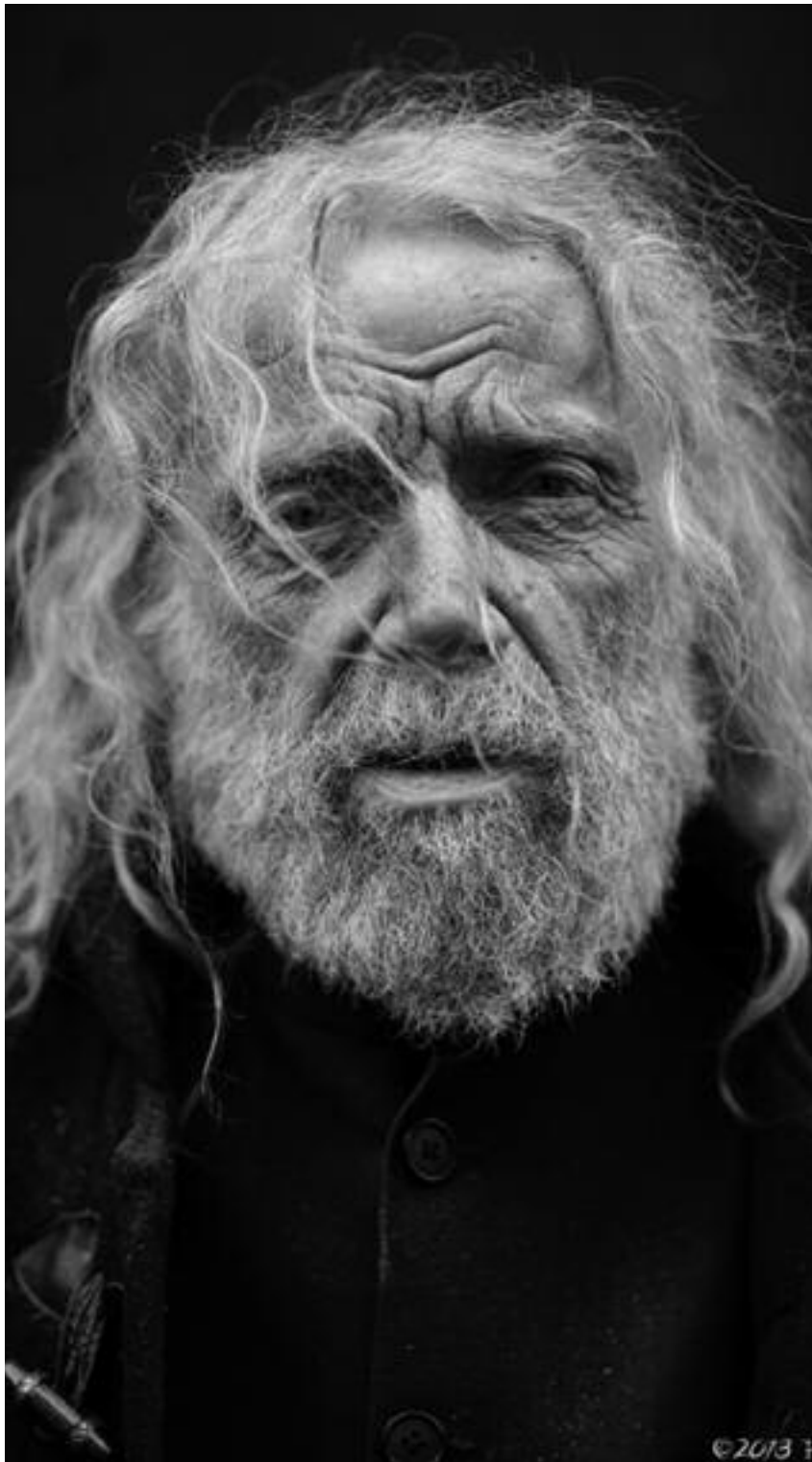
Terugkomend op mijn prille leertijd: in de Eikstraat (da's achter de onzalige Provincie Brabantgebouwen in Brussel – 1) was er wonder boven wonder ook een triumviraat van uitzonderlijke leraars die ons probeerden op te voeden: de eerste was Jef Laenen, Limburger, gestorven met psoriasis, die nog altijd op mijn geweten drukt, Stacino uit Gent, eerst Stassinópoulos, Grieks-Latijns blikopener, die over verlichting sprak in de klas en ik vroeg me af waarom het nu ineens over elektriciteit ging. En de derde goede was een Joodse hameren sikkelsymbool flamingant Leo(pold) Flam(menstein) die in zijn klas tekeer ging tegen de kruideniers en dus voor de esthetica, de geschiedenis en de filosofie.

En zo verging de tijd die ons op aarde gegeven was (-Brecht) toch niet gans onnuttig: via Flam kwam Lenin, via Stacino Jung en via Laenen de filologie.

"En overigens denk ik dat de USA moet verwoest worden" zei Cicero als besluit. Maar toen mijn lieve moeder endij stierf in 1989, ging ook het wereldrijk ten onder en, nog erger, bleek het nep-fake te zijn geweest (vb China). *"Het is sterker dan wij: we komen altijd weer gelukkig bij de metafyzika terecht: waarvandaan? waarnaartoe? Waarom?"* Dat is de essentie. Wat er ook van zij: een leven is een doortocht van het onbewuste naar het onbewuste. 'Waarom' kunnen we uit het standpunt van de bal nooit 'begrijpen': de ballistiek is onverstaanbaar voor wie zelf gebald wordt.

Intussen de tijd: die is almaar sneller aan het lopen: naar het einde dus, dat betekent daarom nog niet vooruitgang: de gelovigen zijn bekeerd tot supporters. Zelf ben ik zeer traag: typisch Belg. Daardoor ben ik verplicht te denken en na te denken. De traagheid is een vloek die op het leven in dit ingeboren-korrupt land schijnt te rusten (de auto's vertrekken hier trager, de justitie mankt verder etc.).

Zo zijn we toch weer bij de essentiële vraag over de tijd: die geheimzinnige 4de dimensie die buiten de andere 3 is: die geen ruimte heeft maar in 1 richting schijnt te verlopen (van ons bal-standpunt uit dus). Gezichtsbedrog. Het gebrek aan perspectief speelt ons duidelijk parten, zoals de vóór-Grieken die de

Hendrik Keuleers, flamingant, francmaçon, communist en nog veel meer

bol-vorm van deze planeet nog niet door hadden.

Tot die Erastótenes (!) kwam, in Alexandrië van Egypte.

Intussen worden de andere dieren vernederd, vernecht, verkracht in hun natuur. Buiten de boeddhisten is de ganse wereld in de handen van trage of gemene mono-centristen, hoogmoedige antropo's.

k heb geluk een vader te hebben die verkeerd was (niet in de zin die de krypto-fascisten daaraan geven). Hij was 3 x verkeerd: spiritueel onverschillig, Belgisch-nationalistisch, Franskiljon. De vaderkant is voor mij belichaamd in het anti-kapitalisme, anti-petit-bourgeois-Brussel en antiHomerus (cfr. Mme Bovary).

La culture sv politisanti.